

РЕШЕНИЕ

№ 5869

гр. София, 27.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 05.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10154** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 55, ал. 3 от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост /ППЗДС/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма], [населено място] с ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния представител адв. Ф., срещу Заповед № 3-673/15.08.2019 г. на Изпълнителния директор на [фирма], [населено място]. С оспорваната заповед, на основание чл. 55 от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост /ППЗДС/ за наемател на недвижими имоти – публична държавна собственост, намиращи се на Терминал 1 на Летище С., е определен [фирма], [населено място], като жалбоподателят е отстранен от участие в търга.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалноправните разпоредби, както и поради противоречие с целта на закона. Твърди, че поставените условия с изискване дружеството по т. 4.8. участниците в търга да имат над 500 автомобили, които да имат обем на багажника от минимум 650 литра и по т. 4.10. участниците да имат освен автоматизирана диспечерска система, така и разрешение за осъществяване на електронни съобщения от Комисия за регулиране на съобщенията (КРС) са дискриминационни, тъй като единствено дружеството, спечелило търга, отговаря на посочените условия. Сочи, че при поставяне на специални изисквания към участниците в търга, органът следва да се обоснове, за да не се допусне неравнопоставено отношение към тях. Иска се от съда да постанови решение, с което

да се отмени обжалваният акт.

Ответникът - изпълнителният директор на [фирма], чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата. Подробни аргументи излага в становище, изпратено със съпроводителното писмо и в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез своя процесуален представител, намира жалбата за неоснователна. Излага съображения и в писмени бележки.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите и възраженията на страните и прецени доказателствата по делото, в тяхната съвкупност, основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че сграда с кад. ид. 68134.709.18.90, със застроена площ от 3 064 кв.м. е публична държавна собственост, съгласно АДС № 09092/11.04.2016г. и е предоставена за управление на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Съгласно Скица № 15-24759/20.01.2016г. от СГКК – С., сграда с кад. ид. 68134.709.18.90 е с предназначение „сграда за транспорта“.

На заседание на Съвета на директорите на „Летище С.“, проведено на 19.11.2018г., е взето решение по т.11.1, обективизирано в Протокол №15 от 19.11.2018г., да се отправи предложение за искане за разрешение за откриване на процедура – търг с тайно наддаване за отдаване под наем на имоти публична държавна собственост-Офис за извършване на таксиметрови услуги“ и таксиметрови стоянки „С“ и „Д“, находящи се на Терминал 1 на Летище С..

С Протокол № ПД-337/ 11.12.2018 г. министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, в качеството му на орган, който упражнява правата на държавата като едноличен собственик на капитала на [фирма] е взел решение, с което е разрешил на [фирма] да отдаде под наем за срок от 3 години чрез търг с тайно наддаване по реда и при условията на чл. 13 от ППЗДС следните недвижими имоти - публична държавна собственост, а именно:

1.1. Обект с референция по проект № РА01 с предназначение „Офис за извършване на таксиметрови услуги“ с площ от 7,4 кв.м, находящ се в обществена зона, на салон „Пристигане“ на Терминал 1 на Летище С., ведно с две таксиметрови стоянки „С“ и „Д“, състоящи се от 5 броя паркоместа всяка, находящи се на външен паркинг до западен вход/ изход на сградата, на Терминал 1 на Летище С., съгласно графични схеми, представляващи приложение към протокола.

Въз основа на това, било изготвено Задание № 2 /16. 05. 2019 г. от изпълнителния директор на [фирма], който в заданието е посочил специални изисквания към кандидатите, като в т. 4 е определил изискване автомобилите на търговеца да са минимум среден клас, еднородни по съществени технически характеристики, което не по-малко от 500 /петстотин/ броя от тях да са със свободна вместимост на багажния отсек минимум 650 /шестстотин и петдесет/ литра, а в т. 6 е определил изискване кандидатът да притежава разрешение за осъществяване на електронни съобщения.

В доклад вх. № 100-9233/ 13. 05. 2019 г. до съвета на директорите на [фирма],

изпълнителният директор е изготвил обосновка на предложените специални изисквания, като по отношение на изискването по т. 4 е посочил, че таксиметровите услуги на „Летище С.“ се ползват главно от пристигащи пътници, както по вътрешни, така и по международни линии, които носят със себе си най-малко по един брой багаж. Автомобилите следва да притежават достатъчен капацитет на багажния отсек, за да бъде побран багажът на пътуващи поне за 4 броя куфари с максималните размери, позволени от авиокомпаниите – с обем 114 литра. Посочено е в обосновката, че в случай, че група пътници, например 4-членно семейство носи 4 броя куфара и 4 броя ръчен багаж, автомобил с по-малка вместимост на багажника трудно би превозил целия багаж.

По отношение на изискването по т. 6 и т. 7 е посочил следните съображения: радиовръзката осъществява комуникация с всички автомобили едновременно в реално време и това позволява бързо прелокиране и изпълнение на всякакви изисквания от страна на Летище С., свързани със ситуации, касаещи националната сигурност; бърза реакция за издирване и връчване на забравени багажи и важни документи за пътници за и от летището; бърза реакция при проблеми с изпълнение на превоз към летището и незабавно изпращане на друг автомобил.

Със Заповед № 3-445/04.06.2019 г. изпълнителният директор е открил процедура на търг за представяне под наем на посочените обекти, а именно помещения с реф. № РА01 и две таксиметрови стоянки „С“ и „Д“, състоящи се от 5 броя паркоместа всяка, съгласно Акт № 09092 за публична държавна собственост, издаден на 11.04.2006 г. от МРРБ.

В т. 10 от заповедта – други специфични условия, са изброени специални изисквания към кандидатите, като в т. 10.1.4 е посочено изискване автомобилите на търговеца да са минимум среден клас, еднородни по съществени технически характеристики, което не по-малко от 500 /петстотин/ броя от тях да са със свободна вместимост на багажния отсек минимум 650 /шестстотин и петдесет/ литра, а в т. 10.1.6 – участникът да притежава разрешение за осъществяване на електронни съобщения.

На 09. 07. 2019 г. е извършена регистрация на предложенията /протокол от 09.07.2019 г. – л. 91/, от който се установяват участниците в търга - [фирма] и [фирма].

С протокол за допускане и недопускане до отваряне на ценовите предложения от 31.07.2019 г. било установено, че [фирма], [населено място] не отговаря на условията по т. 10.1.4 и т. 10.1.6 от Заповед № 3-445 / 04.06.2019 г. Предвид това, с посочения протокол комисията е отстранила от по-нататъшно участие дружеството и не го допуснала до отваряне на ценовото му предложение. Със същият протокол е установено, че участникът [фирма], [населено място] е изпълнил изискванията, във връзка с документацията, като за него било взето решение да бъде поканен за отваряне на плика с надпис „предлагана цена“, съдържащ се в подадената от него оферта.

С протоколи от 05.08.2019 г. била оповестена предложената цена /5 700 евро за участника/ и на първо място била класирана офертата на [фирма]. С протокол от 05.08.2019 г. комисията закрила търга /л. 101/.

Въз основа на това и на основание чл. 55 от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост е издадена обжалваната Заповед № 3-673/15.08.2019 г. на Изпълнителния директор на [фирма], с която:

т.І. за наемател на недвижими имоти – публична държавна собственост, а именно: „Офис за извършване на таксиметрови услуги № РА01, с площ от 7.4 кв.м. и две таксиметрови стоянки „С“ и „Д“, състоящи се от 5 броя паркоместа всяка“, намиращи се съответно Офис № РА01 в обществената зона на салон „Пристигане“ на Терминал 1 на Летище С. и таксиметрови стоянки „С“ и „Д“ до западен вход- изход на сграда „Пристигане“ на Терминал 1 на Летище С., за срок от 3 години, е определен [фирма], [населено място];

т.ІІ на основание т.10.4.1., във вр. с т. 10.1.4 и 10.1.6. от Заповед № 3-445/04.06.2019г., във вр. с т. 4.8 и т.4.10 от Приложение А от Заповедта, [фирма], [населено място] е отстранен от участие в тръжната процедура, тъй като не отговаря на някои от специалните изисквания към участниците, посочени в Заповедта.

Обжалваният административен акт е връчен на жалбоподателя на 19.08.2019г., видно от известие за доставяне. Жалба с вх. № 100-17877 е подадена на 27.08.2019г., чрез изпълнителния директор на [фирма].

В хода на събиране на доказателства е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, оспорена от заинтересованата страна, в частта по т.4 и приета от съда, която съдът кредитира като компетентно и безпристрастно изготвена, отговаряща правдиво на поставените въпроси.

Според заключението на в.л. Н. П. таксиметровите фирми в [населено място], които имат издадени и валидни над 100 броя разрешения за таксиметров превоз са следните: [фирма] -189 бр., „Й. [фирма] -1305 бр., [фирма] -1280 бр., [фирма] – 218 бр., [фирма] – 213 бр., [фирма] -115 бр., [фирма] – 858 бр., [фирма] -103 бр. и [фирма] – 204 бр.

Фирмите, които имат издадено и валидно разрешително от Комисия за регулиране на съобщенията за използване на ИООР - радиочестотен спектър за подвижна радиослужба – РМК са: [фирма], [фирма] и [фирма].

По т.3 от експертизата вещото лице е извадило поотделно в таблица за всяка от фирмите по т. 1 видовете и марките коли с валидни разрешителни, като е отбелязало и по-колко броя от всеки вид и марка автомобили има всяка от фирмите (виж л.356-363 по делото).

Вещото лице е посочило в т.6 от експертизата, броят на автомобилите, които имат (или е възможно да имат) обем на багажника минимум 650 литра за всяка една от фирмите: [фирма]-15бр., [фирма] – 2 бр., [фирма] – 1024 бр., [фирма] – 34 бр., [фирма] – 29 бр., [фирма] – 17 бр., [фирма] – 300 бр., [фирма] – 52 бр., [фирма] – 45 бр.

Относно възрастта на автомобилите, вещото лице е посочило, че в Закона за автомобилните превози е заложена минимална - от 8 години и максимална възраст - 15 години на леките автомобили, с които се извършват таксиметрова дейност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от ПРАВНА СТРАНА:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА – подадена в определения от закона срок, от лице, участвало в административната процедура и със засегнати законни права и интереси.

С подаването от жалбоподателя на документи за участието му в откритата със Заповед № 3-445/04.06.2019 г. на изпълнителния директор на [фирма] тръжна

процедура, същият е придобил статут на участник в процедурата, чрез който правнорелевантен факт обосновава правния си интерес от оспорване на атакувания административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – изпълнителният директор на [фирма]. Компетентността на органа произтича от нормата на чл. 16, ал. 2 ЗДС във връзка с чл.19, ал.1 от ЗДС. Летище С. като еднолично търговско дружество с държавно имущество ползва обект - публична държавна собственост /чл.43д от Закона за гражданското въздухоплаване/.

Спазена е установената от закона писмена форма. Заповедта съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, цитирани са протоколи на СД на [фирма] и на Министъра на МТИТС, а позоваването или препращането към друг документ е напълно допустимо и в съответствие с Тълкувателно решение № 16/1975г. на ОСГК на ВС.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Процедурата по отдаване под наем е проведена съобразно възможността, визирана от чл. 19 ал.2 от ЗДС, според която имотите, предоставени за управление на държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, се отдават под наем от ръководителите им след провеждане на търг по реда на правилника за прилагане на закона, освен ако в закон е предвидено друго.

Според ал. 3 на чл. 13 ППЗДС, търгът се провежда по реда на глава V "Принудително отчуждаване, придобиване и разпореждане с имоти и вещи - частна държавна собственост" /чл. 41 - чл. 69 ППЗДС / и приключва със заповед на министъра, областния управител или ръководителя на ведомство, с която се определя лицето, спечелило търга и наемната цена.

Въз основа на заповедта по ал. 3 министърът, областният управител или ръководителят на ведомство сключват договор за наем /чл. 13, ал. 4 ППЗДС/.

В съответствие с предвиденото в чл. 43 от ППЗДС, процедурата е открита със заповед, с която е одобрена документацията за участие в търга и като цяло издадената заповед удовлетворява изискването за съдържание, посоченото в чл. 43, ал. 1 и ал.2 от ППЗДС.

При издаване на атакувания административен акт не са налице противоречия с материалноправните разпоредби, които да са основания за неговата отмяна.

На първо място, неправилно е твърдението, че контролът върху заповедта за откриване на търга е съставна част от контрола върху заповедта, която определя спечелилите участници и отстранените такива и представлява волеизявление по чл. 21, ал. 5 от АПК - част от производство по издаване на индивидуален административен акт. Подобно тълкуване е напълно изолирано, както от цялостната разпоредба на чл. 21, така и от характера на оспорената заповед.

За да се определи едно волеизявление на административен орган, като

индивидуален административен акт по ал. 1 на нормата, или като волеизявление - част от процедурата по издаването му по ал. 5, следва да се имат предвид редица фактори, като основните са характерът, значението му за административното производство и най-вече правните последици, които предизвиква. В случай, че тези правни последици имат самостоятелно значение, волеизявлението съдържа белези на индивидуален административен акт и попада в хипотезата на чл. 21, ал. 1 АПК.

В конкретния случай, разпоредбата на чл. 13, ал. 2 и ал. 3 от ППЗДС предвижда при провеждането на тръжните процедури издаване на два изрични административни акта със самостоятелна роля и значение в процедурата: заповедта по ал. 2 за откриване на търга, която показва компетентният административен орган и задължителното съдържание на този акт; заповедта по ал. 3, която определя лицето, спечелило търга и наемната цена. Заповед № 3-445/04.06.2019г., съдържа всички елементи на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК - волеизявление на изпълнителния директор на „Летище С.“, като ръководител на ведомство.

Със заповедта се създават права и задължения, тъй като се определят параметрите на търга, предопределящи развитието на цялата процедура, в това число и правата и задълженията на субектите, заинтересовани от участие в нея.

Разпоредбата на чл. 43, ал. 1, т. 6 от ППЗДС предвижда, че към участниците могат да бъдат предвидени специални изисквания в тръжната документация и заповедта, с която тя се одобрява, когато това се налага от вида и предназначението на имота. Описани са отделните обекти; предназначението им; първоначалната наемна цена; видът на търга - с тайно наддаване; датата, мястото и часът за провеждането му; утвърдена е тръжната документация; специалните изисквания към участниците; размерът и условията на депозита и условията, при които участниците се отстраняват. С това съдържание, заповедта за откриване на търга урежда всички последващи правоотношения между административния орган, тръжната комисия и участниците в търга с изключение на участника, който ще бъде определен за спечелил със заповедта по чл. 13, ал. 2 от ППЗДС и размерът на наемната цена.

Ето защо, заповедта съставлява индивидуален административен акт, подлежащ на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност. Тя не е била оспорена от нито едно заинтересовано лице, влязла е в сила и е задължителна за изпълнение от възложителя, тръжната комисия и участниците в търга.

По своята правна същност заповедта за откриване на търга е самостоятелно властническо волеизявление на административен орган, което може да бъде оспорено от лицата, които имат правен интерес (в този смисъл Определение № 5159/08.04.2019 г., постановено по адм. дело № 3336/2019 г., на Върховен административен съд, IV – то отделение).

Косвен съдебен контрол по настоящото дело, което е с предмет друга заповед - за определяне на спечелилия търга, е недопустим. Всяко съдебно производство пред административен съд се образува по жалба срещу конкретно

обжалван административен акт, на който съдът извършва проверка за законосъобразност по критериите на чл. 146 от АПК и не е предмет на делото обсъждане на евентуални пороци на друг административен акт. Поради това, косвен съдебен контрол върху друг административен акт, различен от обжалвания, е недопустим в административно производство. Затова всички оплаквания, доводи и възражения, които са развити в жалбата относно незаконосъобразността на Заповед № 3-445/04.06.2019 г., относно въведените в нея изисквания към участниците в търга, не подлежат на разглеждане по същество. В тази насока е и трайната съдебна практика, обективирана и в Решение № 7284 от 09.06. 2017 г. по адм. д. № 1936/2017 г. по описа на ВАС, Решение № 8568 от 04. 07. 2017 г. по адм. д. № 3844/2017 г. по описа на ВАС, Решение № 8718 от 27. 06. 2018 г. по адм.д. № 3476/2018 г. по описа на ВАС и др.

Предвид гореизложеното, неоснователни са и твърденията на оспорващото дружество, че незаконосъобразно е отстранено от участие, поради нередовни документи.

Изискванията към кандидатите са посочени в Заповед № 3-445/04.06.2019 г. на изпълнителния директор за откриване на процедурата. След като жалбоподателят е закупил тръжната документация и е подал своето офертно предложение, то същият се е съгласил с поставените изисквания и е следвало да ги изпълни, включително като предостави всички изискуеми документи.

По делото е установено, а и не е спорно, че действително офертата на [фирма], [населено място] не е отговаряла на поставени със Заповед № 3-445 / 04.06.2019 г. изисквания по т. 10.1.4 и т. 10.1.6, поради което правилно административният орган е отстранил жалбоподателя от участие в тръжната процедура, тъй като не отговаря на някои от предварително обявените специалните изисквания към участниците, утвърдени в заповедта за откриване на процедурата.

Следва да се отбележи, че освен, че става въпрос за утвърдени със заповедта за откриване на процедурата изисквания, която, както бе посочено по-горе е стабилен административен акт, неоспорен от заинтересованите лица, при самото въвеждане на тези условия в предхождащата издаването на заповедта процедура, е налице надлежна мотивация за нуждата от въвеждането им.

Изрично посочено в цитирания по-горе доклад вх. № 100-9233 / 13.50.2019 г. като обосновка на предложените специални изисквания за обема на багажника се сочи, че таксиметровите услуги на „Летище С.“ се ползват главно от пристигащи пътници, както по вътрешни, така и по международни линии, които носят със себе си най-малко по един брой багаж; автомобилите следва да притежават достатъчен капацитет на багажния отсек, за да бъде побран багажът на пътуващи поне за 4 броя куфари с максималните размери, позволени от авиокомпаниите – с обем 114 литра, като в случай, че група

пътници, например 4-членно семейство носи 4 броя куфара и 4 броя ръчен багаж, автомобил с по-малка вместимост на багажника трудно би превозил целия багаж.

Автомобилите, които посрещат пътници на летището и използват стоянките пред него, при положение, че същите се ползват по реда на подреждането им, съответно пътниците по реда на пристигането си са качват в автомобила, който е пръв на стоянката, за да се освободи коридора за следващия, а не чрез изпращане на конкретен автомобил по заявка на пътуващия с поставено конкретно изискване за обем на багажника, би следвало да разполагат именно с максимално големия багажник за багажа на пълния капацитет пътници на автомобила, а именно – четирима пътуващи. В този смисъл и съдът счита, че изискването е напълно обосновано от нуждата, която има възложителят.

Изискването към участниците да имат издадено и валидно разрешително от Комисия за регулиране на съобщенията за електронни съобщения също е обосновано, като е посочена необходимостта от осъществява комуникация с всички автомобили едновременно в реално време и бързо прелокиране и изпълнение на всякакви изисквания от страна на Летище С., както и с необходимостта от осигуряване на бърза реакция за издирване и връчване на забравени багажи и важни документи за пътници за и от летището, а също така и бърза реакция при проблеми с изпълнение на превоз към летището и незабавно изпращане на друг автомобил.

Отделно от горното, твърдението на жалбоподателя, че само спечелилият търга участник отговаря на това изискване е невярно, тъй като освен [фирма], на него отговарят и още две таксиметрови компании: [фирма], и [фирма].

Изложеното обуславя извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.144 АПК, вр. 37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 35^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу Заповед № 3-673/ 15.08.2019 г. на Изпълнителния директор на [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на [фирма], [населено място] 100 /сто/ лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване пред

Върховен административен съд на Република България.
Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: